

Sygn. akt VI U 277/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Sałacińska

Protokolant: protokolant sądowy Lena Fremmel

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy B. S.

przeciwko (...) w W.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej

na skutek odwołania B. S.

od decyzji (...) w W. z dnia(...) znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia (...) znak: (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu B. S. prawo do jednorazowego odszykowania z tytułu stwierdzonej choroby zawodowej w wysokości 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Sygn. akt: VI U 277/15

UZASADNIENIE

Decyzją (...) w W. z dnia (...)znak: (...) odmówiono ubezpieczonemu B. S. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu stwierdzonej choroby zawodowej decyzją(...) z dnia (...) W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że komisja lekarska na podstawie badania przeprowadzone w dniu 9 kwietnia 2015 r. nie stwierdziła naruszenia sprawności organizmu powodującego stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

(decyzja odmawiająca przyznania jednorazowego odszkodowania – k. 12 akt organu rentowego).

Odwołujący B. S. wniósł pismem z dnia 11 maja 2015 r. do Sądu odwołanie od powyższej decyzji, odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu stwierdzonej choroby zawodowej.

W uzasadnieniu swojego odwołania odwołujący podniósł, że organ rentowy błędnie przyjął, iż na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej w dniu 9 kwietnia 2015 r. nie stwierdzono u odwołującego naruszenia sprawności organizmu powodującego stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu. Odwołujący podnosi, że w wyniku wykonywania czynności zawodowych w Ośrodku Readaptacyjno-Rehabilitacyjnym w postaci dbania o czystość samochodu, przewozu pasażerów-pracowników oraz pacjentów, którzy uzależnieni są od substancji psychoaktywnych, często są zakażeni wirusem HBV na leczenie do Szpitala (...) w W. mógł mieć kontakt z wirusem w związku z czym doznał uszczerbku na zdrowiu spowodowanego narażeniem zawodowym stanowiącym przyczynę choroby zawodowej

wirusowego zapalenia typu B. Zdaniem odwołującego komisja lekarska nie wzięła po uwagę wszystkich powołanych okoliczności, które uzasadniają zmianę decyzji.

(odwołanie – k. 1 – 2 verte)

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 12 czerwca 2015 r. (data prezentaty) organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z dnia (...)na podstawie art. 477¹⁴ k.p.c.

Organ rentowy wskazał w swojej argumentacji, że jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Komisja lekarska orzeczeniem z dnia 9 kwietnia 2015 r. stwierdziła u odwołującego 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami choroby zawodowej stwierdzonej decyzją nr (...) r.

(odpowiedź na odwołanie – k. 3 – 3verte)

Pełnomocnik organu rentowego na rozprawie z dnia 13 kwietnia 2018 r. wyraził swoje stanowisko, w którym rozstrzygnięcie postępowania pozostawił do uznania Sądu.

(stanowisko pełnomocnika organu rentowego na rozprawie z dnia 13 kwietnia 2018 r. – protokół rozprawy od 00:03:42 do 00:04:02)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący B. S. zatrudniony jest na stanowisku kierowcy w Ośrodku Readaptacyjno-Rehabilitacyjnym (ośrodku dla osób uzależnionych od narkotyków). Do jego obowiązków należy m. in. dbałość o czystość wewnętrzną i zewnętrzną samochodu, drobne naprawy, przewóz pasażerów oraz odpowiedzialność za nich. Pasażerami są pracownicy oraz pacjenci przewożeni na leczenie i konsultacje oraz badania do Szpitala (...) w W.. Osoby te często są zakażone HIV, HBV i HCV.

(okoliczności bezsporne, a nadto: decyzja nr (...) – k. 3 akt organu rentowego)

W 2013 r. podczas badań, kwalifikujących do przeszczepienia szpiku (chciał być dawcą szpiku dla siostry), wykryto u niego zakażenie HBV. Od 18 lipca 2013r badany jest pod stałą opieką specjalistyczną w Poradni Chorób Zakaźnych na (...) w W..

(okoliczności bezsporne, a nadto opinia biegłego lekarza specjalisty chorób zakaźnych P. U. – k. 118)

Decyzją z dnia (...) znak (...) (...) w O. stwierdził u odwołującego chorobę zawodową w postaci choroby zakaźnej lub pasożytniczej albo ich następstw wymienionych w pozycji 26 wykazu chorób zawodowych określonego w przepisach w sprawie chorób zawodowych U odwołującego stwierdzono wirusowe zapalenie wątroby typu B. Powyższą chorobę zawodową stwierdzono na podstawie orzeczenia lekarskiego nr (...) z dnia (...) o rozpoznaniu choroby zawodowej wystawionego przez (...)w W., (...)-(...) W., ul. (...).

(decyzja nr (...) – k. 3 akt organu rentowego)

Od 18 lipca 2013 r. do 10 maja 2016 r. w kontrolnych badaniach wykonywanych w Poradni Chorób Zakaźnych morfologia, wskaźnik protrombinowy, aktywność enzymów wątrobowych, poziom bilirubiny, AFP były w normie. Badania wykonywane wskazywały też na niską replikację wirusa HBV w surowicy krwi. Badania serologiczne: HBeAg (-), anty HBe (+), anty HCV (-), anty HIV (-). W usg jamy brzusznej z dnia 29 listopada 2016 r. opisano wątrobę o prawidłowej wielkości i wzmożonej echogeniczności, bez zmian ogniskowych, z prawidłowej średnicy strukturami naczyniowymi, śledziona niepowiększona. W wykonanej biopsji wątroby z dnia 29 listopada 2016r, opisano cechy przewlekłego zapalenia wątroby o małym nasileniu w nieznacznie poszerzonych włóknieliaczych przestrzeniach wrotno-

żółciowych ze sporadycznym przekraczaniem blaszki granicznej i płytkim wnikaniem w strefę 1 gronka wątrobowego. W mięszu nieliczne, drobne skupienia komórek limfocytopodobnych oraz pojedyncze ciała apoptotyczne w zatokach. Nieliczne komórki wątrobowe o typie matowego szkła. U odwołującego występuje trzecia faza zakażenia HBV, zwana fazą kontroli immunologicznej. Możliwa jest jednak w ciągu kilkunastu lat reaktywacja zakażenia HBV, który to stan określa się jako fazę czwartą. Wówczas zwiększa się aktywność aminotransferaz, replikacja wirusa HBV jest wysoka i istnieje duża możliwość progresji w marskość wątroby. Obecnie choroba wątroby jest mało zaawansowana, ale w przyszłości choroba może postępować i wówczas pacjent prawdopodobnie będzie wymagał specjalistycznego leczenia przeciwwirusowego, aby zapobiec rozwojowi marskości wątroby i wiążących się z tym powikłań jak np. rozwój raka pierwotnego wątroby.

Wirus HBV namnaża się w wątrobie permanentnie powodując uszkodzenie komórek wątroby, włóknienie będzie postępowało, może doprowadzić do marskości wątroby i/lub raka pierwotnego wątroby. Biegły lekarz specjalista z zakresu chorób zakaźnych uznał, że następstwem wspomnianego zakażenia i nosicielstwa HBV oraz choroby wirusowego zapalenia wątroby typu B jest długotrwały uszczerbek na zdrowiu w stopniu umiarkowanym i wielkości 5% zgodnie z pkt 199 tabeli stanowiącej załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. (poz. 1974).

(opinia biegłego lekarza specjalisty chorób zakaźnych P. U. – k. 116-118; uzupełniająca opinia biegłego lekarza specjalisty chorób zakaźnych Dr. P. U. – k. 141-141 verte; druga uzupełniająca opinia biegłego lekarza specjalisty chorób zakaźnych P. U. – k. 153)

Strony nie zgłaszały uwag do opinii biegłego oraz nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Powyższy stan faktyczny został ustalony przez Sąd w oparciu o przeprowadzone dowody z dokumentów, posługując się dokumentami przesłanymi w sprawie przez strony oraz dokumentami z akt organu rentowego. Podstawę rozstrzygnięcia przedmiotowej kwestii odwołania stanowiła opinia lekarza specjalisty chorób zakaźnych P. U.. Opinia ta została sporządzona przez biegłego w sposób nie budzący zastrzeżeń Sądu co do jej wiarygodności i rzetelności. Sąd miał również na uwadze, że strony nie kwestionowały ustaleń zawartych w opinii biegłego, jak również to, że biegły który wydał przedmiotową opinię był biegłym lekarzem z zakresu choroby odwołującego. Opinie biegłych z zakresu chorób wewnętrznych, immunologii klinicznej, psychiatrii Sąd pominął, ponieważ nie będąc specjalistami z zakresu schorzenia odwołującego odnosiły się do okoliczności towarzyszących wirusowemu zapaleniu wątroby typu B, nie odnosząc się szczegółowo do samego schorzenia i jego następstw oraz przebiegu. Ponadto Sąd pominął opinię biegłego J. P., specjalisty z zakresu chorób zakaźnych, która została wydana na podstawie dokumentacji medycznej, znajdującej się w aktach sprawy oraz badania odwołującego, natomiast opinia biegłego specjalisty chorób zakaźnych P. U. została wydana dodatkowo na podstawie badania biopsji wątroby odwołującego z dnia 26 listopada 2016 r., co zdaniem Sądu jest kompletnym obrazem stanu zdrowia odwołującego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie była kwestia przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej B. S.;

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (dalej: ustawa wypadkowa) za chorobę zawodową uważa się chorobę określoną w art. 235¹ Kodeksu pracy to jest wymienioną w wykazie chorób zawodowych, jeżeli w wyniku oceny warunków pracy można stwierdzić bezspornie lub z wysokim prawdopodobieństwem, że została ona spowodowana działaniem czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy albo w związku ze sposobem wykonywania pracy, zwanych "narażeniem zawodowym".

W tej sprawie Sąd ustalił, że odwołujący choruje na wirusowe zapalenie wątroby typu B (HBV), co zostało stwierdzone decyzją z dnia (...) znak (...) (...)w O..

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy wypadkowej Ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Wobec powyższego czynnikami warunkującymi przyznanie odwołującemu jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej są:

- doznanie uszczerbku na zdrowiu
- uszczerbek którego doznał odwołujący musi być stały lub długotrwały.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. (Dz.U.2013.954 j.t.) w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania lekarz orzecznik ustala stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz jego związek z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową na podstawie bezpośredniego badania ubezpieczonego i posiadanej dokumentacji medycznej oraz dokumentacji dotyczącej tego wypadku przy pracy albo tej choroby zawodowej. W tej sprawie komisja lekarska (na podstawie zastosowania § 11a) orzeczeniem z dnia 9 kwietnia 2015 r. ustaliła, że odwołujący nie doznał uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami choroby zawodowej stwierdzonej decyzją nr (...) z dnia (...). Od decyzji organu rentowego wydanej na tej podstawie zostało wniesione odwołanie.

Celem ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu doznanego w wyniku choroby zawodowej, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza z zakresu chorób zakaźnych P. U.. Po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy oraz po wykonaniu badania lekarskiego (w tym biopsji wątroby odwołującego) biegły stwierdził, iż na skutek choroby zawodowej wirus HBV namnaża się w wątrobie permanentnie powodując uszkodzenie komórek wątroby, włóknienie będzie postępowało, może doprowadzić do marskości wątroby i/lub raka pierwotnego wątroby. Biegły stwierdził długotrwały uszczerbek na zdrowiu w stopniu umiarkowanym i wielkości 5% zgodnie z pkt 199 tabeli stanowiącej załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. (poz. 1974). Biegły wskazał, iż nie zgadza się z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 9 kwietnia 2015 r., która ustaliła 0% uszczerbek na zdrowiu. Jego choroba (wirusowe zapalenie wątroby typu B oraz jej przebieg kwalifikując odwołującego do przyznania 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego z zakresu chirurgii. Tym bardziej, że wydana opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające rozpoznane u wnioskodawczyni schorzenia. Biegły sądowy, obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia odwołującej, w odniesieniu do obowiązujących przepisów.

Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia (...)znak: (...)i przyznał odwołującemu B. S. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej ustalając, iż uszczerbek na zdrowiu spowodowany skutkami choroby zawodowej wynosi 5 %, zaś z opinii wynika, że uszczerbek ten, z uwagi na utrzymujący się proces chorobowy, ma charakter długotrwały.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.